

"VILLA OP STELTEN"
(WALLY'S WILDE VILLA)
KOMEDIE IN 3 BEDRIJVEN
VOOR
6 DAMES – 3 HEREN
DOOR
HEINER SCHNITZLER
NEDERLANDSE VERTALING
CARL SLOTBOOM

SPEELDUUR:

Ongeveer 90 minuten.

TIJD:

Het toneelstuk speelt in de tegenwoordige tijd.

KORTE INHOUD:

Josephine van Hogenstein heeft besloten haar oude villa, waar ze samen met Hilde, de geest van haar overleden zuster woont, gedeeltelijk te verhuren aan mensen met gevoel voor stijl en cultuur. Niet iedereen is enthousiast over dit idee. Op de eerste plaats Patrick haar zoon, die heel andere plannen met de villa heeft. Dan de interieurverzorgster Margo, die bang is dat er nog meer werk op haar af komt. Maar degene die het meest bezwaar maakt is Tony, die de villa reeds als zijn eigendom beschouwt.

Ook de onderlinge verhoudingen tussen de nieuwe villabewoners laat te wensen over en men is tocht niet zo gecultiveerd als Josephine gedacht had.

ROLVERDELING:

Josephine van Hogenstein	Bewoonster van de villa	50-65
Patrick van Hogenstein	Haar zoon	25-35
Geest Hilde	De overleden zuster van Josephine	50-65
Margo	Interieurverzorgster	50-65
Dora van den Berg	Gepensioneerde lerares	55-65
Herbert van den Berg	Haar echtgenoot	55-65
Sunny Zomer	Auteur	55-65
Roos van Zanten	Gepensioneerde reisleidster	55-65
Tony alias Bob Stokman	Duister figuur	45-55

(Getallen achter de namen geven de leeftijden aan)

DECOR:

Salon in een voorname villa. Middenachter, links en rechts zijn deuren. Tevens ramen met uitzicht op de tuin. De salon kan naar eigen idee worden ingericht. Het geheel heeft een chique uitstraling. Eventueel schilderijen aan de wand van overleden familieleden.

NEDERLANDSE VERTALING:

Carl Slotboom

www.carlslotboom.nl

toneelslotboom@quicknet.nl

Abbekerk: mei 2015

EERSTE BEDRIJF – EERSTE SCÈNE

JOSEPHINE
PATRICK
HILDE

(Als het doek opgaat is het donker. Na enkele ogenblikken gaat er een deur open en komt iemand binnen, die met een zaklantaarn door de kamer schijnt. De man doet laatjes open en dicht. Opent dan een kastdeur en schijnt met zijn lantaarn naar binnen. Er staat een geest doodstil in de kast. De man ziet de geest niet en doet de deur weer dicht. Doet weer laatjes open en dicht. Hij vindt een portemonnee, neemt er wat biljetten uit en stopt deze in zijn zak. Doet weer een andere kastdeur open en weer staat hier de geest, die ook nu weer niet door de man wordt gezien. Plotseling gaat er een deur open en wordt het licht aan gedaan. Josephine staat in de kamer en heeft als wapen een bezem in haar hand)

JOSEPHINE Handen omhoog of ik schiet! **(De inbreker draait zich om)**
PATRICK Moeder! Ben je nou helemaal gek geworden om iemand zo te laten schrikken!
JOSEPHINE Patrick! Hè... jammer, ik hoopte dat het een echte inbreker zou zijn.
PATRICK En had je hem dan neer willen schieten met een bezem?
JOSEPHINE Wat kom je doen?
PATRICK Ik eh... nou ik was eh... ik was toevallig in de buurt en ik heb nog altijd de sleutel van het huis en nu wilde ik eh... ik wilde de paraplu terugbrengen die ik een tijdje geleden van je geleend had. **(Hilde komt uit de kast)**
JOSEPHINE Kijk eens wie daar is.
HILDE **(Maakt een afwerend gebaar)** Hou op.
JOSEPHINE Doe toch niet altijd zo lelijk tegen die jongen.
PATRICK Met wie praat je?
JOSEPHINE Met wie denk je?
PATRICK Moeder... tante Hilde is al negentien jaar dood.
JOSEPHINE Hoor je dat Hilde? Is hij niet bijdehand?
HILDE Dat zou 'ie wel willen.
PATRICK Moeder...
JOSEPHINE Patrick, er zijn dingen waar jij werkelijk geen idee van hebt.
PATRICK We moeten samen even praten. Ik was vandaag bij de bank en moeder... zo gaat het niet verder.
JOSEPHINE Dat begrijp ik niet. Meneer Sonneveld heeft het toch allemaal voor ons geregeld. Wat zeuren ze nou?
PATRICK De situatie is veranderd. De banken hebben geld nodig. De euro... de crisis... de enorme bonussen...
JOSEPHINE Ik vraag me af waarom ze daarvoor speciaal mijn geld nodig hebben. Kan die bank z'n eigen broek niet ophouden?
PATRICK Dat ligt allemaal nogal gecompliceerd. Het bankwezen, de Europese Unie, Brussel... begrijp je wel?
JOSEPHINE Nee.
PATRICK Denk er nog eens over na.
JOSEPHINE Waarover?
PATRICK Om de villa te verkopen.
JOSEPHINE Praat geen onzin. De villa wordt niet verkocht.
PATRICK Maar hij is toch veel te groot voor jou alleen?
JOSEPHINE Ik ben niet alleen, Hilde woont hier ook.
PATRICK Moeder, van het geld zou je bij dat nieuwe woonzorgcentrum een mooie aanleunwoning kunnen kopen en dan zou er nog genoeg overblijven om lekker van te leven.
HILDE Ja ja... overblijven voor jou grappenmaker.
PATRICK Je zou dan mensen om je heen hebben... leuk gezelschap zagezegd.

JOSEPHINE Nee dank je vriendelijk, op dit soort gezelschap zit ik niet te wachten.

PATRICK Maar dat zijn allemaal heel leuke mensen.

JOSEPHINE Leuk? De oude chagrijnige Lies met haar schurfterige poedel. En die Berghuis, die voortdurend kijkt of niemand voor zijn deur parkeert, heb ik nog nooit uit kunnen staan. Oh en vergeet vooral Mien van Velzen niet, die voortdurend achter je vader aanzat. Met dit soort leuk gezelschap moet ik dan in een gemeenschappelijke ruimte zitten en "Mens erger je niet" spelen?

HILDE Als je het maar laat!

JOSEPHINE Zie je, Hilde is er ook op tegen.

PATRICK Tante Hilde is dood moeder.

JOSEPHINE Nou en?

PATRICK **(Met een zucht)** Moeder...

JOSEPHINE Zeg maar tegen de bank dat ik ze graag zou willen redden, maar dat ik daarvoor inmiddels te oud ben. Wacht, ik geef je iets. **(Doet een laatje open, pakt haar portemonnee en kijkt er in)** Hé... dat is vreemd.

PATRICK Wat is er?

JOSEPHINE Ik dacht dat er meer geld in zat. **(Denkt na)** Ja... tweehonderd volgens mij.

PATRICK Weet je dat zeker?

JOSEPHINE Ja, eigenlijk wel.

PATRICK Je geheugen is niet meer wat het geweest is.

JOSEPHINE Je hebt gelijk, ik word vergeetachtig. **(Pakt geld uit haar portemonnee)** Hier, voor jou.

PATRICK Maar dat is toch niet nodig.

HILDE Ik moet je bij uitzondering gelijk geven.

JOSEPHINE Jawel, neem het nou maar. **(Patrick pakt het geld aan. Hilde maakt een afkeurend gebaar)**

PATRICK Ik moet er vandoor.

JOSEPHINE Ja, laat haar niet wachten. Is ze leuk?

PARICK Wie moeder?

JOSEPHINE Hou je maar niet van de domme, je nieuwe vriendin natuurlijk.

PATRICK Oh... die. Natuurlijk is ze leuk. Nou, pas goed op jezelf en doe tante Hilde de groeten.

HILDE Geen behoefte aan.

JOSEPHINE Ja, ga nu maar gauw.

PATRICK Denk er nog eens rustig over na... de villa bedoel ik.

JOSEPHINE Ja ja... **(Patrick af)** Het is toch zo'n lieve jongen.

HILDE Een arrogante kwast is het.

JOSEPHINE En altijd zo bezorgd om mij.

HILDE Om je geld.

JOSEPHINE Misschien moet ik de villa toch maar verkopen.

HILDE Als je dat maar laat!

JOSEPHINE Ik laat je heus niet alleen. Ik ga hier niet weg. **(Josephine zet "Mens erger je niet" klaar)** Kun je je dat voorstellen? Ik samen met die oude chagrijnige Lies met haar schurfterige poedel in een gemeenschappelijke ruimte om "Mens erger je niet" te spelen?

HILDE Gatverdamme.

JOSEPHINE De gedachte alleen is al vreselijk. Ik zou niet weten wat Patrick ziet in die aanleunwoningen. Dat woonzorgcentrum waar ze bij horen is toch een grauwe betonkolos. Nee, dan is onze villa toch veel mooier. Ja toch? En onze heerlijke tuin... en onze fijne ruime kamers.

HILDE Ja, helemaal gelijk. **(Gooit de dobbelsteen)**

JOSEPHINE Weet je waar ik nu aan moet denken?

HILDE **(Met een zucht)** Natuurlijk weet ik dat.

JOSEPHINE Ik zou een paar kamers kunnen verhuren. Als ze in zo'n deprimerend woonzorgcentrum de kamers vol kunnen krijgen, dan moet mij dat toch

ook lukken. Dan zou ik geld voor de bank hebben en Patrick zou zich geen zorgen meer hoeven te maken.

HILDE Volgens mij draaf je door.

JOSEPHINE We hoeven niet iedereen te accepteren. We moeten de huurders met zorg uitzoeken. **(Gooit de dobbelsteen)** ZES!!! Zie je, vandaag is het mijn geluksdag.

HILDE Dat zal nog moeten blijken. **(Josephine en Hilde spelen verder)**

DOEK OF BLACK-OUT

EERSTE BEDRIJF - TWEEDE SCÈNE

JOSEPHIEN
HILDE
DORA
HERBERT
SUNNY
MARGO
ROOS
TONY

(Als het doek opgaat zit Hilde op de bank. Er wordt gebeld)
JOSEPHINE **(Komt op en struikelt over een steen die op de grond ligt)** Au! Wat is dit in hemelsnaam?! **(Er wordt weer gebeld)**

HILDE Er wordt gebeld.

JOSEPHINE Ja, dat heb ik gehoord. **(Strompelt naar de deur en komt even later terug met Dora en Herbert, die bij de deur blijven staan. Dora draagt een koffer en Herbert een bagagekarretje waarop drie kartonnen dozen met boeken)** Hartelijk welkom!

DORA **(Afstandelijk)** Dank u.

HERBERT **(Maakt een onbeholpen buiging)** Het is ons een eer mevrouw van Hogenstein.

JOSEPHINE Komt u verder.

HERBERT Graag. **(Komt naar binnen en het karretje blijft achter de steen hangen?)**

JOSEPHINE Voorzichtig, daar ligt een steen.

DORA Een steen? Wat voor steen dan?

SUNNY **(Komt op)** Een graniet... uit Ierland...

JOSEPHINE Mag ik voorstellen? Dit is mevrouw Zomer... meneer en mevrouw van den Berg... uw nieuwe medebewoners.

DORA Medebewoners? **(Tegen Josephine, met een blik naar Sunny)** Woont zij ook hier?

SUNNY Ja, sinds gisteren.

DORA **(Tegen Josephine)** U heeft ons niet gezegd dat hier meerdere huurders wonen.

JOSEPHINE Heb ik dat niet?

DORA Nee.

HERBERT Eh Doortje... ze heeft het ons wel gezegd.

DORA Sinds wanneer ben jij zo oplettend? Breng liever de bagage naar de kamer.

HERBERT Ja natuurlijk... natuurlijk. **(Moet erg oppassen dat hij niet met zijn bagagewagentje tegen de meubels stoot. Josephine ziet het allemaal met angstige ogen aan en ook Hilde kijkt benauwd en moet ook uitwijken voor Herbert)**

JOSEPHINE Voorzichtig... voorzichtig meneer van den Berg.

SUNNY Ik zal de deur even voor u openhouden. **(Doet de deur open)**

DORA Ik hoop dat er niet meer mensen komen.

JOSEPHINE Er komt nog een dame.

DORA Nog iemand? Dan wonen we hier dus met vijf personen onder één dak?

JOSEPHINE Met zes personen om precies te zijn. Maar mijn zuster valt verder niet op en u zult haar niet horen en niet zien.

DORA Ik hoop dat dit ook voor de anderen geldt.

SUNNY **(Houdt de deur open)** Gaat het?

HERBERT Ja, dank u wel mevrouw Zomer.

SUNNY Zeg toch Sunny.

HERBERT Prima, maar dan moet u Herbie zeggen.

SUNNY Maar natuurlijk... Herbie...

DORA Doe alsjeblieft niet zo kinderachtig Herbert. **(Herbert af. Dora tegen Sunny)** Zou u mijn man met rust willen laten?

SUNNY U bedoelt Herbie?

DORA En van die vertrouwelijkheden ben ik al helemaal niet gediend.

SUNNY Nou ja, ik dacht nu we toch met z'n allen in een commune wonen.

DORA Commune??? **(Tegen Josephine)** Is dit hier een commune?

JOSEPHINE Ik eh... ik weet het niet... misschien... we wonen tenslotte samen.

DORA Nee, dat doen we niet. Onze woonruimte bevindt zich weliswaar in hetzelfde huis, maar een commune... nee, dat niet.

SUNNY U bent wel erg streng.

DORA Ik ben niet streng, ik ben duidelijk. Meteen bij het begin de regels vast stellen. Dat heb ik in de klas altijd zo gedaan en dat werkte heel prettig.

SUNNY **(Tegen Josephine)** Lerares?

JOSEPHINE Ja.

DORA Latijn, Engels, Geschiedenis. En wat bent u?

SUNNY Ik ben Sunny.

DORA Ik vraag niet wie u bent, ik vraag wat u bent.

SUNNY Ik ben Sunny, gewoon de mens Sunny. Beroep vind ik onbelangrijk.

DORA Waarschijnlijk heeft u helemaal geen beroep.

SUNNY Net als u.

DORA Praat geen onzin.

SUNNY Wanneer heeft u voor het laatst voor de klas gestaan?

DORA Ik ben gepensioneerd.

SUNNY Nou dan. Een gepensioneerde lerares. Ik zeg het maar even, omdat ik de indruk krijgt dat u het naadje van de kous...

DORA **(Onderbreekt Sunny. Tegen Josephine)** Mevrouw van Hogenstein, de toon die in dit huis wordt gebezigd bevat mij allerminst. Ik weet niet of ik hier oud wil worden.

HILDE Dat ben je al.

DORA **(Tegen Sunny)** Pardon?!

SUNNY Wat bedoelt u?

DORA Wat zei u daar zo-even?

SUNNY Ik? Niets.

DORA U fluisterde, ik heb het heus wel gehoord.

SUNNY Nee.

DORA Jawel.

MARGO **(Achter het toneel)** Mevrouw van Hogenstein! Ik ben hier! **(Komt op. Boodschappentas bij zich)**

JOSEPHINE Ojee... Margo. Aan jou had ik nu helemaal niet meer gedacht.

MARGO Ik ben er desondanks.

JOSEPHINE **(Tegen de anderen)** Dit is Margo, ze doet het huishouden, doet de boodschappen, gaat...

MARGO **(Onderbreekt Josephine)** Wat heeft dit te betekenen? Toch geen visite?

DORA **(Zachtjes voor zichzelf)** Wie is dit? Betekent dit dat...?

MARGO Wat?

DORA Niets, helemaal niets.

MARGO U mag met mij in de buurt rustig hardop praten. Ik heb een hekel aan achterbaks gefluister.

JOSEPHINE Deze dames wonen vanaf nu hier. Ik heb die lege kamers verhuurd.

MARGO Verhuurd? Betekent dit dat ze vanaf nu hier steeds zullen zijn?

JOSEPHINE Ja.

MARGO Dan zegt u ze de huur maar weer op.

JOSEPHINE Maar Margo...

MARGO Die mensen vervuilen de boel.

DORA Wat veroorlooft u zich eigenlijk?! Ik vervuil helemaal niets!

MARGO En wie moet dat allemaal schoonmaken?

SUNNY We kunnen pantoffels aantrekken als u dat liever is.

MARGO Een mooie boel is het. **(Stoot haar voet tegen de steen)** Au! Wat is dit nu weer?!

SUNNY Die is van mij.

MARGO Opruimen! Meteen! Ik breng mijn spullen naar de keuken en als ik terugkom is die steen verdwenen. **(Wil afgaan, loopt in de deuropening tegen Herbert op)** Wat? Nog iemand? **(Margo af)**

HERBERT **(Komt naar binnen met een leeg bagagewagentje)** Ik haal even de andere bagage uit de auto Doortje.

DORA Heb je dan al uitgepakt?

HERBERT Ja of was dat niet de bedoeling?

DORA Maar je weet toch helemaal niet waar ik alles wil hebben?

HERBERT Misschien kun je dan even kijken of ik alles op de juiste plek neer heb gezet.

DORA Dat zal ik zeker. **(Pakt haar koffer)**

SUNNY Wacht even Herbie, dan doe ik de deur voor je open. **(Doet de deur open)**

HERBERT Dank je wel Sunny.

DORA Doe alsjeblieft niet zo kinderachtig Herbert. **(Dora gaat af. Herbert ook)**

SUNNY Nou nou... die dame moet nodig iets aan haar aura gaan doen.

JOSEPHINE Echt waar? Dat is me helemaal niet opgevallen.

SUNNY Dat zie ik in ondeelbare seconden... mijn derde oog weet u.

JOSEPHINE Derde oog? Waar dan?

SUNNY Daarmee bedoel ik dat ik dingen zie die anderen niet kunnen zien.

JOSEPHINE Wat leuk, dan passen we heel goed bij elkaar. Ik hoor namelijk dingen die anderen niet kunnen horen.

SUNNY Wat dan?

JOSEPHINE Nou, wat mijn zuster zegt bijvoorbeeld. Ik praat de hele dag met haar. Mijn zoon denkt dat ik niet lekker in mijn bovenkamer ben.

SUNNY Wat is er verkeerd aan dat u met uw zuster praat?

JOSEPHINE Ze is al negentien jaar dood. Geloofst u dat men met de doden kan praten?

SUNNY Ja natuurlijk, ze zijn voortdurend om ons heen.

JOSEPHINE U begrijpt mij tenminste. Zo en nu brengt ik eerst die steen even weg. **(Wil de steen oppakken)**

SUNNY Nee, niet doen!

JOSEPHINE Ja maar, hij ligt hier in de weg.

SUNNY Dat is ook de bedoeling. Dit is een krachtsteen uit Ierland, opgeladen met archaische energie. Hij is meer dan vierhonderd miljoen jaar oud.

HILDE Ziet er nog goed uit voor z'n leeftijd.

JOSEPHINE Dat hij kracht heeft, heb ik gemerkt. Mijn voet doet nog zeer. We kunnen hem in de tuin leggen, daar stoort hij niemand.

SUNNY Nee nee, hij moet hier blijven liggen. Hij ligt hier precies in de energiezone. Een ideale plek.

JOSEPHINE Maar als iemand zich er aan stoot.

SUNNY Dat is juist goed. Dat is dan een spirituele impuls, die waarschuwt als we ons op de verkeerde weg bevinden.

HILDE Zeg dat ze niet lekker is en dat ze dat rotsblok daar wegneemt.

JOSEPHINE Ja ja...

HILDE Kom op! Het is jouw huis en als je zo doorgaat heb je hier binnenkort helemaal niets meer te vertellen.

JOSEPHINE Ach, hou toch je mond!

HILDE Lafaard.

SUNNY Wat?

JOSEPHINE Niets aan de hand.

HILDE Zeg het nou maar.

SUNNY U sprak met iemand. Is dat eh... is dat uw zuster? Is ze hier?

JOSEPHINE **(Tegen Hilde)** Nee! **(Tegen Sunny)** Nee.

SUNNY Ja ja... ze is hier... ik voel het... Misschien kan ik ze ook wel horen... **(Luistert gespannen. Hilde begint te zingen. Alleen Josephine kan haar horen)**

JOSEPHINE Hou op!

DORA **(Komt op)** Mevrouw van Hogenstein, onder mijn bed ligt...

SUNNY Psssst!

DORA Pardon?

SUNNY Stil! Luister... **(Sunny en Dora luisteren gespannen. Josephine geeft Hilde een teken dat ze stil moet zijn. Er wordt gebeld)**

DORA Er wordt gebeld.

JOSEPHINE **(Gaat naar de deur en struikelt over de steen)** Au!

SUNNY Een spirituele impuls. **(Josephine strompelt naar de deur en komt onmiddellijk daarop weer terug met Roos)**

ROOS Mevrouw van Hogenstein, mijn naam is Roos van Zanten, ik kom voor de kamer.

JOSEPHINE Welkom.

ROOS Is de kamer nog vrij?

DORA **(Voor zichzelf)** Ook dat nog...

JOSEPHINE Maar natuurlijk. Komt u verder. Voorzichtig daar ligt een steen. Dit is mevrouw Zomer, zij woont hier sinds gisteren. En dit is mevrouw van den Berg. **(Tegen Dora)** Wat is er met uw bed?

DORA Mijn bed? Waarom?

JOSEPHINE U wilde me zojuist iets zeggen over uw bed.

DORA Ik eh... oh dat eh... dat is inmiddels opgelost. **(Dora af)**

ROOS **(Geeft Sunny de hand)** Roos van Zanten, hallo. **(Kijkt om zich heen)** Dit is een leuk huis zeg. Heel romantisch. En dan die verwilderde tuin. Een droom gewoonweg. Mag ik een foto maken? **(Maakt met haar mobiele telefoon een foto van de kamer)** Weet u, ik ben nu al verliefd op deze villa. En het mooiste van alles vind ik dat ik hier niet alleen woon.

SUNNY Wacht eerst maar eens af tot je iedereen hebt leren kennen.

ROOS Ik kan altijd met iedereen goed opschieten. Ik ben reisleidster en dan raak je aan het een en ander gewend. Je leert dat voor elk probleem een oplossing is.

SUNNY Nou... ik hoop het.

JOSEPHINE Zal ik u de kamer laten zien?

ROOS Heel graag. Ik moet u eerlijk zeggen dat ik niet precies weet hoe lang ik kan blijven. Het kan zijn dat zich opeens een reisgezelschap meldt en dan moet ik gaan. **(Josephine en Roos af. Roos vergeet haar koffer)**

HILDE **(Ziet de koffer)** Die staat in de weg. **(Zet de koffer aan de kant)** Wat zou Josephine zonder mij moeten beginnen? Vila verkopen... dat nooit! **(Er wordt gebeld. Roept)** Er wordt gebeld! **(Geen reactie. Er wordt weer gebeld. Op luide toon)** Er wordt gebeld!!! Ik word behandeld alsof ik lucht ben. **(Er wordt weer gebeld)**

JOSEPHINE **(Achter het toneel)** Ik kan nu even niet, doe de deur maar open.

HILDE Zoals je wilt. **(Doet de deur open)**

TONY **(Komt binnen, ziet Hilde niet)** Hallo?... Hallo... Is Petje hier? **(Roept)** Petje?! **(Hilde doet de deur met een klap dicht. Tony schrikt)** Wat is dat?... Hallo!

HILDE Ga eerst maar eens zitten. **(Schuift een stoel van achteren tegen zijn knieholten aan. Tony valt op de stoel en springt meteen weer overeind)**

TONY Verdorie... wat is dit?!

HILDE **(Pakt een vaas van de een kast en als ze daarin praat, kan Tony haar horen)** Ga lekker zitten.

TONY Wie eh... wie is daar? **(Geen reactie)** Petje?

HILDE **(In de vaas)** Petje is hier niet.

TONY Maar wie bent u dan?

HILDE De vriendelijke huisgeest.

TONY Huisgee...? Oh mijn hemel...

HILDE Hemel? Ja en nee. Ik zweef er eigenlijk een beetje tussenin.

TONY Ik geloof er geen woord van! Is dit Bananasplit of zoiets? Een verborgen camera?

HILDE Wat komt u hier doen? Spreekt u maar. **(Zet de vaas terug)**

TONY Verrek, die stem komt uit de vaas. **(Gaat naar de vaas en spreekt er in)** Hallo Petje, kom tevoorschijn. **(Pauze)** Nou komt er nog wat van? Ik weet dat je daar bent. **(Pauze)** Luister Petje, ik wil het geld, anders wordt het zeer onaangenaam voor je. **(Pauze)** heb je gehoord wat ik zeg? Geld of het wordt heel erg onaangenaam voor je.

ROOS **(Komt op. Hilde verdwijnt in de kast)** Hallo... kan ik u helpen?

TONY Ik heb geen hulp nodig, ik zoek Petje.

ROOS Petje? En zit 'ie in die vaas?

TONY Nee, natuurlijk niet.

ROOS Gelukkig, ik schrok al.

TONY Waar is Petje?

ROOS Het spijt me, ik ken geen Petje. Bovendien ben ik hier ook net aangekomen.

TONY **(Kijkt naar boven, alsof hij in een verborgen camera kijkt)** Hé grappenmakers, ik heb geen tijd voor dergelijke onzin. Stuur Petje even deze kant op, anders gebeuren er ongelukken. Ik ga niet eerder weg voordat Petje hier is. Over en uit.

ROOS U wilt hier blijven? Voor zover ik weet zijn er geen kamers meer vrij, ik heb de laatste gekregen. Maar we kunnen Josephine vragen of we allemaal een beetje opschuiven zagezegd, zodat er plaats vrij komt. Ik zou er niets op tegen hebben als er een man bij zou komen. **(Bekijkt Tony van top tot teen)** Integendeel zelfs...

TONY Klets niet zo veel.

ROOS Ja, soms praat ik te veel. Ach, zo ben ik nu eenmaal.

TONY Een ouwewijven kwaal.

ROOS Pardon?! Hebt u zichzelf als eens goed bekeken? U bent ook de jongste niet meer.

TONY Bij mannen is dat een hele andere zaak. Wij blijven jong van binnen. Vooropgesteld dat we met jonge mensen om blijven gaan. Als een man bijvoorbeeld iets begint met een oude vrouw, dan wordt hij zelf ook oud van binnen.

ROOS **(Voor zichzelf)** Wat een vreemde logica. **(Tegen Tony)** Ik neem aan dat u dus niets begint met een oudere vrouw.

TONY Klopt als een zwerende vinger.

ROOS Hoe oud is uw vrouw?

TONY Toen mijn vrouw tegen de veertig liep, heb ik haar koffer voor de deur gezet en gezegd dat ze op kon krassen. Ik heb toen een vrouw van twintig jaar genomen.

ROOS Ik moet u teleurstellen, vrouwen van twintig jaar zult u hier niet treffen. In dit pension wonen alleen maar oudere mensen.

TONY Een pension? Dit hier?

ROOS Ja en zoals gezegd geloof ik dat alle kamers bezet zijn.

TONY Deze villa staat niet leeg?

ROOS Nee, maar ik kan me zo voorstellen dat er heel gauw een plekje vrij komt, Sunny en mevrouw van den Berg kunnen niet met elkaar overweg.

TONY Maar Petje zei dat de villa helemaal leeg stond.

ROOS Dan zult u zich wel in het adres hebben vergist.

TONY Vergist?

ROOS Ja u bent aan het verkeerde adres... verkeerde villa.

TONY **(Pakt de vaas en spreekt er in)** Petje... je bent zo goed als dood... een lijk... begrijp je wel?!

ROOS **(Pakt de vaas af en zet deze op de kast)** Ik zal het hem zeggen zo gauw hij uit de vaas gekropen komt. Maar ik denk dat het beter is dat u nu weggaat voordat de andere bewoners komen. Die zijn allemaal veel ouder dan twintig. Dat is geen omgang voor u.

TONY Oké, dan ga ik er vandoor. Ik ben hier in de verkeerde villa. Ik ga op zoek naar de juiste en naar Petje.

ROOS **(Doet de deur voor Tony open)** Ja, doet u dat, veel succes.

TONY

Dank u wel en tot ziens. **(Roos pakt haar koffer, die ze voorheen vergeten was en gaat af)**